ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία δρ. 15
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ » δρ. 15
« ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ »

Εἰδοποιήσεις Καλλιτεχνικαί
ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ

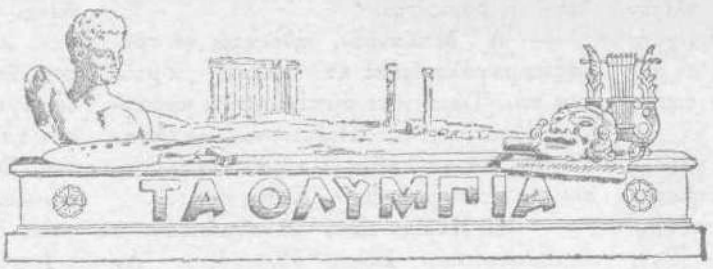

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ. ἀριθ. 40.
Ἐπιστολαὶ καὶ Ἀποστολαὶ
« ΧΡΗΜΑΤΩΝ »
ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ περιοδικὸν
ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ Α'
Ἀθῆναι τῇ 26 Μαΐου 1896

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟΣ

ΑΡΙΘ. 29
Ἐκδίδεται κατὰ Κυριακὴν

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταί μας πρὸς οὓς ἀπεστείλαμεν τὰς ἀποδείξεις, νὰ μᾶς ἐμβάσωσι τὴν συνδρομήν των.

Ἡ γενικὴ ἀντιπροσωπεία τῶν «Ὀλυμπίων» ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Σπυρ. Βελιανίτην περιοδεύοντα ἀνταποκριτήν μας.

Ἡ ἐπιστασία τῶν «Ὀλυμπίων» εἶνε ἀνατεθειμένη:

Ἐν *Ἀγρινίῳ* εἰς τὸν κ. Δ. Παπαλάμπρον, βιβλιοπώλην.

Ἐν *Ἄρτῃ* εἰς τὸν κ. Βασίλειον Σινδουκᾶν.

Ἐν *Σύρῳ* εἰς τὸν κ. Βασίλειον Συνοδινόν, βιβλιοπώλην.

Ἐν *Κερκύρᾳ* εἰς τὸν κ. Νικόλαον Ἰωαννίδην, βιβλιοπώλην.

Ἐν *Τρικκάλοις* εἰς τὸν κ. Δημήτριον Μηληγγεώτην.

Ἐν *Λαρίσσῃ* εἰς τὸν κ. Γεώργιον Μακρῆν, βιβλιοπώλην.

Ἐν *Αἰγύπτῳ* εἰς τὸν κ. Σταμάτιον Βασιλειάδην, βιβλιοπώλην ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐν *Καΐρῳ* εἰς τὸν κ. Γρηγ. Χειμώνιον, βιβλιοπώλην.

Ἐν *Κωνσταντινουπόλει* εἰς τοὺς κ. κ. ἀδελφοὺς Νοτάρη, βιβλιοπώλας.

Ἐν *Σμύρνῃ* εἰς τὸν κ. Λεωνίδαν Στυλιανόπουλον, βιβλιοπώλην.

Ἐν *Θεσσαλονίκῃ* εἰς τὸν κ. Σωτήριον Ἀστεριάδην.

Ἐν *Μυτιλήνῃ* εἰς τὸν κ. Θεμιστοκλῆν Ψύχαν, διπλογράφον.

Ἐν *Μοναστηρίῳ* ὁ κ. Ι. Πίλλης, βιβλιοπώλης.

Ἐν *Πρεβέζῃ* εἰς τὸν κ. Πολύκαρπον Ι. Τραχανᾶν.

Ἐν *Σάμῳ* εἰς τὸν κ. Ἀρίσταρχον Χρηστόπουλον.

Ἐν *Καβάλλᾳ* εἰς τὸν κ. Καίσαρα Δ. Καλέντζην.

Ἐν *Δράμᾳ* εἰς τὸν κ. Μιχ. Βαλάνην, φαρμακοποιόν.

Ἐν *Δάφνῃ* (*Ἁγ. Ὄρους*) εἰς τὸν κ. Χριστοφ. Ἰβηρίτην.

Ἐν *Λάρνακι* εἰς τὸν κ. Π. Νικολαΐδην, βιβλιοπώλην.

Ἐν *Λευκωσίᾳ* εἰς τὸν κ. Κ. Γ. Ρῶσσον, βιβλιοπώλην.

Ἐν *Βραΐλᾳ* εἰς τὸν κ. Δ. Χαλικιᾶν βιβλιοπώλην.

Ἐν *Φιλιππουπόλει* εἰς τὸν κ. Σπυρίδωνα Πρίντζην.

Ἐν *Κερασσοῦντι* εἰς τὸν κ. Ρ. Ε. Σουρλάγκαν καὶ Σαν.

Ἐν *Κωνσταντζᾳ* εἰς τὸν κ. Μ. Γκιών, βιβλιοπώλην.

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ-ΤΕΧΝΑΙ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ-ΘΕΑΤΡΟΝ

Ὑπὸ τῆς λογίας κυρίας Σωτηρίας Ἀλιμπέρτη ἐξεδόθη καλλιτεχνικώτατον βιβλίον ἐξ 180 περίπου σελίδων ἐν ᾧ ἡ συγγραφεὺς μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὴν χάριτος περιγράφει τὰ τοῦ βίου τῆς πρώτης βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος **Ἀμαλίας**, παραθέτουσα πιστῶς καὶ ἀκριβῶς πλείστας ὅσας πληροφορίας τέως ἀγνώστους ἡμῖν, περισυλλεχθείσας ἐξ αὐθεντικῶν πηγῶν, ἐκ προσώπων διακεκριμένων καὶ ἀγαπητῶν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ, ἅτινα ἐζήσαν, ἔδρασαν ἐν τῇ Αὐλῇ καὶ παρηκολούθησαν πᾶσαν ἀνέλιξιν τοῦ τε ἰδιωτικοῦ καὶ ἐνεργοῦ βίου τῆς Ἀμαλίας καὶ τῶν παρ' αὐτῇ ἐπιτίμων Κυριῶν. Ἐκ τοῦ ἀξιολόγου καθ' ὅλα βιβλίου τῆς κυρίας Ἀλιμπέρτη, θὰ παραθέσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον διάφορα ἀνέκδοτα σχετιζόμενα μὲ τὸν βίον τῆς Ἀμαλίας.

⁂

Νεαρὸς δανὸς ὑπαξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, ὀνόματι Σαέρενσεν, ἐφεῦρε τηλεγραφικὴν συσκευήν, διὰ μέσου τῆς ὁποίας δύναταί τις ἐν τῇ ξηρᾷ εὑρισκόμενος νὰ ἐπικοινωνῇ ἄνευ ἀμέσου σύρματος μετὰ σκάφους ἠγκυροβολημένου. Διὰ τῆς συσκευῆς ταύτης δύναταί τις πρὸς τούτοις νὰ ἐγκαταστήσῃ τηλεγραφοτηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ 2 σκαφῶν ἐν ἀνοικτῷ πελάγει.

⁂

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς γαλλικῆς πρεσβείας ἐν Μόσχᾳ ἐξετέθη ὁ καλλιτεχνικώτατος γοβελίνειος τάπης, ὃν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας προσφέρει εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος ἐπὶ τῇ στέψει. Ὁ τάπης οὗτος τιτλοφορεῖται «La filleule des fées» (ἡ ἀναδεκτὴ τῶν νυμφῶν).

⁂

Καὶ πάλιν ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Ζολᾶ ὡς Ἀκαδημαϊκοῦ ἀπερρίφθη κατὰ τὴν τελευταίως ἐνεργηθεῖσαν ἐκλογὴν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἀλ. Δουμᾶ. Ὡς γνωστὸν εἶναι ἡ ἕκτη φορὰ καθ' ἣν ἀτυχεῖ. Ἐν τούτοις ἡ ἐκλογὴ δὲν κατέληξεν εἰς ὡρισμένον ἀποτέλεσμα, ἀναβληθεῖσα ἐπὶ 6 μῆνας.

⁂

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς διενεργοῦνται ἐν Θήρᾳ ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα μόλις τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἠγγέλθησαν εἰς τὴν Γεν. Ἐφορείαν τῶν Ἀρχαιοτήτων. Ἐκαθαρίσθη ἐν ἀρχῇ ἀρχαιότατον σπήλαιον καὶ πρὸ αὐτοῦ εὑρέθη τέμενος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀνεκαλύφθησαν πολλαὶ ἐπιγραφαὶ ἀναφέρουσαι ὀνόματα τοῦ 1 π. Χ. αἰῶνος· μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει καὶ μία ἀναθηματικὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἡρακλέους, τὰς ὁποίας ἔτησαν εἰς γυμνασίαρχος καὶ εἰς ὑπογυμνασίαρχος. ΒΑ. τούτου ἀνεκαλύφθησαν ἐρείπια ἀρχαιοτάτου ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος Καρνείου ἁπλουστάτης τέχνης μὲ αὐλὴν καὶ πρόναον· ὀπισθεν τοῦ ναοῦ εὑρέθησαν δύο δωμάτια, τὰ ὁποῖα συνέχονται μετὰ τοῦ ναοῦ διὰ δύο θυρῶν καὶ ἅτινα ἴσως ἀπετέλουν τὸν πρῶτον καὶ ἀρχαιότατον ναόν. Εὑρέθησαν δὲ ἐκεῖ πλεῖστα μέρη ἀγαλμάτων, ἅτινα ἦσαν τὸ πάλαι ἐν τῇ αὐλῇ· κατωθι αὐτοῦ εὑρέθησαν τρία μεγάλα ἀγάλματα γυναικῶν ἄνευ κεφαλῶν καὶ ποδῶν, εἰς ἱερείας ἀνήκοντα. Εὑρέθησαν δὲ ὡσαύτως καὶ δύο ἐπιγραφαί, ἐξ' ὧν ἡ μία ἀναφέρει ἱερέα τινὰ Ἀπόλλωνος τοῦ Καρνείου, ὅστις εἶχε σχέσεις μετὰ τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου, θεοῦ τῆς Συρίας (267—246 π. Χ.) ΝΔ. τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνεκαλύφθη Νυμ-

ρείων, ἔχον ἐπὶ τοῦ βράχου ἐπιγραφήν, ἥτις καὶ πρότερον, ἦτο γνωστή. Ἐνταῦθα εὑρέθησαν πέντε μικρὰ καὶ δύο μεγαλείτερα καθίσματα λελαξευμένα ἐπὶ βράχου καὶ δύο τεμάχια ἀναγλύφων.

Τελευταῖον ἐν Θήρᾳ ἐγένετο ἔναρξις ἀνασκαφῶν πλησίον τοῦ μετοχίου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπερ εἶνε ἐκτισμένον ἐπὶ ἀρχαίου ναοῦ Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, ἔχοντος περίπου 12 1/2 μ. ὕψος καὶ 10 1/2 πλάτος· αὐτόθι εὑρέθησαν μέρη τινὰ τῆς Ζωοφόρου κεκαλλωπισμένα, ἐξ ὧν ἓν μὲν παριστάνει δύο ζῶα (ἴσως πάνθηρας) καὶ εἰς τὸ μέσον κρατῆρα, ἕτερα δὲ καρπούς κλ., ἐξ ὧν εἰκάζεται ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἴσως ἀνῆκεν εἰς τὸν Διόνυσον, τὸν καλούμενον ἐν ἐπιγραφαῖς «πρὸ πόλεως». Ἐκτὸς τούτου εὑρέθησαν πολλὰ μικρὰ τεμάχια γεωμετρικῶν ἀγγείων καὶ τεμάχιον πίνακος ἀρχαϊκοῦ, παριστάνοντα ἄνθρωπον πωγωνοφόρον μὲ σῶμα τετραπόδου καὶ κορμὸς μικροῦ ἀγάλματος γένους ἀμφιβόλου ἄνευ κεραλῆς καὶ ποδῶν. Πάντα τὰ τεμάχια ταῦτα ἐτοποθετήθησαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τὰ δὲ μαρμάρινα εἰς τὸ παρακείμενον αὐτῇ δωμάτιον.

⁂

Μικρὸν μὲν ἀλλ' ἀνεκτίμητον βιβλιάριον ἀπέκτησεν ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη, ἀγορασθὲν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου αὐτῆς κ. Κωνσταντινίδου καὶ πραγματευόμενον ἰταλιστὶ περὶ τῆς ἐν ἔτει 1687 γενομένης ὑπὸ τῶν Φραγ. Μορζίνη ἁλώσεως τῶν Ἀθηνῶν. Ἀναφέρεται δὲ ἡ 10|20 Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέρα τοῦ καταπλου τῶν Ἐνετῶν εἰς Πειραιᾶ.

ΜΑΡΚΕΛΛΑ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ συναθροίσωμεν καὶ ἀναδημοσιεύσωμεν ὅσα περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐγράφησαν ἐν ταῖς ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίσιν, ἀναμφιβόλως δὲν ἤθελον ἐξαρκέσῃ πρὸς τοῦτο πεντηκοντάς στηλῶν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ· ἐὰν δὲ ἀπεπειρώμεθα νὰ συγχωνεύσωμεν εἰς ἕνα μόνον στίχον τὰ περὶ τοῦ ἔργου γραφέντα, ἠθέλομεν ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου κόπου κατορθώσῃ τοῦτο, καὶ συναγάγῃ τὸ γενικὸν συμπέρασμα ὅτι ἡ «Μαρκέλλα» ἐθεωρήθη μία τῶν ἐξοχωτέρων τραγῳδιῶν τοῦ νεοελληνικοῦ δραματολογίου.

Δευτέρα γνώμη δὲν ὑπῆρξε.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν πρό τινων ἡμερῶν κυκλοφορήσασαν κομψοτάτην ἔκδοσιν αὐτῆς ἐκ μέρους τῶν ἐκδοτικῶν καταστημάτων Ἀποστολοπούλου, δυνάμεθα, ἀναρυλλίζοντες τὸ βιβλίον, νὰ εἰσδύσωμεν καὶ εἰς τὰ κρύπτα αὐτοῦ ποιητικὰ θέλγητρα, νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς τὰς φιλοσοφικὰς σκέψεις, νὰ διαγνώσωμεν καὶ μελετήσωμεν τὸ μυστήριον τῆς καταπληκτικῆς ψυχολογίας τῶν ἓξ προσώπων τοῦ δράματος καὶ θαυμάσωμεν τὸ ὕψος καὶ τὴν τελειότητα τῶν χαρακτήρων.

Ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου δὲν θὰ κάμωμεν· ἀνελύθη παρὰ τῶν πλείστων ἐφημερίδων, ἐθαυμάσθη δὲ, ἐκτελούμενον ἀπὸ σκηνῆς, ὑφ' ἅπαντος σχεδὸν τοῦ ἐκλεκτοτέρου ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀναγνώσται ἡμῶν δύνανται νὰ τὸ προμηθευθῶσιν ἐπίσης (ἀποστειλόμενοι πρὸς ἡμᾶς) καὶ τρυφήσωσιν εἰς τὰ θέλγητρά του, τὰ γοητευτικὰ θέλγητρά του.

Ἡμεῖς σταχυολογοῦμεν μόνον ὀλίγους ἐξ αὐτοῦ μαργαρίτας, ὀλίγας ἰδέας πρωτοτύπους, εἰσερχομένας ἀμέσως ἐν τῇ ψυχολογίᾳ τῆς σκηνῆς, καθ' ἣν ἀναφέρονται, ἀδιάστους δὲ ὅλως καὶ μὴ παρεισακτους ἀναρμόστως, ὅπως δυνηθῶσι νὰ κρίνωσιν οἱ μὴ ἀναγνόντες τὸ ἔργον καὶ περὶ τῆς ποιότητος τοῦ λοιποῦ.

Ὦ ! εἶνε μυριάκις προτιμότερον
εἰς ᾅδην νὰ κατέλθῃς ἄνευ ὁδηγοῦ,
παρὰ ἐντὸς τοῦ κόσμου· ὁ ἀπέραστος
τοῦ ᾅδου ζόφος κρύπτει ὀλιγώτερα
τέρατα καὶ βασάνους ἤπτον τρομερᾶς,
παρ' ὅσας κρύπτει τοῦτο τὸ ὡραῖον φῶς
τοῦ κόσμου, θ' οὗ σεῖς τοσοῦτον θέλγεσθε.
Μὴ δίδε πίστιν εἰς αὐτὸ τυφλήν· τὸ φῶς
εἶνε πλειότερον ἀνεξερεύνητον
τοῦ σκότους...

[Πρ. Α'. σκ. α'.]

— Ὁπόταν φέρῃ τρόμον ἡ ἀλήθεια,
τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς
πληροῦται, τὸ ἐπόλοιπον δ' ἔγκειται
εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ ἀκούοντος αὐτὴν
καὶ εἰς τὸ σθένος τῆς ψυχῆς του.

[Αὐτόθι]

— Τὸ πρώτιστον
στοιχεῖον τῆς πραγματικῆς φρονήσεως
εἶνε ἡ δυσπιστία πρὸς ἑαυτήν.

[Αὐτόθι].

— Τί γλυκύτερον
δι' ὦτα ἀγαπώσης ἀπὸ τὴν φωνὴν
ἐκείνου, ὅστις ἀνεδείχθη κύριος
καὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς κατακτητής ;
Ὁ ἔρως εἶνε δῆμος παράδοξος,
μοναδικός· δεσμεύει δι' ἑκατόσεως
καὶ ἀποκτείνει δι' εὐδαιμονίας.

[Πρ. Α'. σκ. ε'.]

— Ὅταν ὑποχρεούμεθα ἐν τῇ ψυχῇ
νὰ αἰσθανθῶμεν αἴσθημα ἀκούσιον,
εἴτε ὡς νὰ ζητῶμεν μὲ τὸν δάκτυλον
νὰ διεγείρωμεν εἰς τὸν ὦκεανὸν
τὴν τρικυμίαν !

[Αὐτόθι].

— Πόσα ἐγκλήματα τερατωδέστατα,
τὴν κοινωνίαν ἄρδην ἀνατρέποντα,
ὑπὸ τὸ ὄμμα δὲν τελοῦνται τῶν θεῶν
τοῦ ἀνθρωπίνου νόμου προστατεύοντος !
Ἡ ἀνθρωπότης πάντοτε αὐτοκτονεῖ
ἐν τραγῳδίᾳ διαρκεῖ σπαράσσεται,
ἧτις εἶν' ἔργον τῶν ἰδίων της χειρῶν,
κ' ἐν τῇ ὁποίᾳ δρᾷ ὁ δαίμων τοῦ κακοῦ,
οἱ δὲ θεοὶ παρίστανται ὡς θεαταί !

[Αὐτόθι].

— Διὰ πάντα αἴτιον ἡ γυνὴ
εἶνε κομψότατος καὶ μέγας ὀχετός,
ἔχων τὸ ἕν του στόμιον εἰς τὴν ὁδὸν
καὶ τ' ἄλλο εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον.

[Πρ. Α'. σκ. ζ'.]

— Καὶ ἡ παραφροσύνη, καὶ ἡ φρόνησις
οὐδέποτ εἶνε ἐντελῶς ἀπόλυτοι,
ἀλλ' ἔχουσι καὶ αὐταὶ τὰς αἱρέσεις των·
ἡ χάρις δὲ ἑκάστης τούτων ἔγκειται
εἰς τὸ ἐπιτυχὲς τῆς δράσεως αὐτῶν.
εἶδον παράφορας εὐδαιμονήσαντας,
καὶ σώφρονας πολλάκις καταπίπτοντας
ἐκ τοῦ ἑνὸς ὀλέθρου εἰς τὸν ἕτερον.

[Αὐτόθι].

— Πάντοτ' ἡ νὺξ ἐπῆρξε σύμβουλος κακὸς
δι' ὅσους ἔχουν ῥέκτα κ' εἰς τὰ στήθη των.

[Πρ. Β'. σκ. α'.]

— Διὰ τὸ αἴσχος ἐπαρκεῖ καὶ ἡ στιγμὴ·
εἶτε τὸ μόνον ἴσως δημιούργημα
τοῦ ἀσθενοῦς ἀνθρώπου, ὅπερ τίκτεται
ἐντὸς μιᾶς στιγμῆς καὶ εἶν' αἰώνιον !

[Πρ. Β'. σκ. δ'.]

Γάστων Πάρυ

ὁ νέος ἀκαδημαϊκὸς τῆς Γαλλίας

ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐγένοντο τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῶν παρὰ τὴν θέσιν Τζιτζιρικὶς θαλασσίων λουτρῶν τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου. Μετὰ τὸν ψαλέντα ἁγιασμόν, ὁ κ. Βωτῦ, ὁ τόσον ἀγαπητὸς καὶ ἀξιάγαστος διευθυντὴς τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου, παρέθηκε καὶ ἑρέτης τὸ σύνηθες πλούσιον γεῦμα εἰς πολλοὺς προσκεκλημένους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἄρθονος ἔρρευσεν ὁ καμπανίτης οἶνος καὶ πολλαὶ ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦ ῥέκτου ἀνδρός, τῆς ἑταιρίας καὶ τῶν κεκλημένων προπόσεις. Τὰ λουτρὰ ἀνεκαινίσθησαν σχεδὸν ἅπαντα, ἡ θέσις ἐκείνη ἐδενδροφυτεύθη, παρέχουσα σκιὰν καὶ ὀρόσον εἰς τοὺς προσερχομένους, ἀνηγέρθησαν δὲ καὶ διάφορα κομψὰ παραπήγματα, παρέχοντα εἰς τοὺς θαμῶνας ἄρθενα καὶ ποικίλα τὰ ἀναψυκτικά. Τὸ ὁρμολόγιον τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου ἐκανονίσθη οὕτως ὥστε ὁ λουόμενος δύναται διὰ τοῦ αὐτοῦ τραίνου νὰ ἐπανέρχηται εἰς τὴν ἐργασίαν του ταχύτατα, χωρὶς νὰ χρονοτριβῇ, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ Φαλήρου λουτρά. Ὁ κ. Βωτῦ εἶνε ἄξιος πολλῶν ἐπαίνων καὶ ἀμέριστον ἔχει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς κοινωνίας μας, εἰς ἣν διὰ τῶν ἐκάστοτε συνδυασμῶν του παρέχει ἁπάσας τὰς εὐκολίας καὶ τὰς ἀναπαύσεις διὰ τὰ ὡραῖα τῶν Τζιτζιριῶν λουτρά.

Ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ τυπογραφείου Ν. Γ. ΠΓΛΕΣΗ

Πορτογαλλου, κατήρχετο τὴν μεγαλοπρεπῆ τοῦ μεγάρου κλίμακα, ὅτε εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῆς βαθμίδα συνηντήθη μετὰ τῆς κυρίας Βουρδῶν. Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἀνήρχετο τὰς βαθμίδας μετὰ τῆς στενῆς της φίλης μαρκησίας δὲ Πλεσύ. Καίτοι ἦτο πασίγνωστον ὅτι ἓξη βίον γυναικὸς συντηρουμένης ὑπὸ τῶν ἐραστῶν της, ἐν τούτοις πανταχοῦ ἦτο εὐπρόσδεκτος καὶ εἶχε τὰς καλλιτέρας σχέσεις. Ὁ Βαλεντίνος παρεμέρισε μειδιῶν. Αὕτη τὸν παρετήρησε μετά τινος ἐκπλήξεως, ὡς ἐὰν οὐδέποτε τὸν εἶχεν ἰδεῖ. Ἔπαυσεν ἀποτόμως τὴν ὁμιλίαν της, ἔμεινε πρὸς στιγμὴν ἀκίνητος ὡσεὶ κατελήφθη ὑπὸ αἰφνιδίας τινὸς ἰδέας, καὶ ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ Βαλεντίνου βλέμματα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα βραδύτερον ἐξηγοῦσα ἡ μαρκησία δε Πλεσσὺ ἔλεγεν ὅτι «ἐὰν δὲν ἦτο παρεῦσα θὰ ἐρρίπτετο ὁ εἷς εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ ἑτέρου».

Τοῦτο ὅμως συνέβη τὴν ἑπομένην ἑβδομάδα. Ἡ κυρία Βουρδῶν, ἥτις τόσον εἶχεν ἀγαπηθῆ, ἠγάπησε καὶ αὐτὴ διὰ πρώτην φορὰν. Τὸ πάθος της ἦτο τοιοῦτον, ὥστε τὴν ἠνάγκασε νὰ μεταβάλῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸν μέχρι τότε πρωϊνικόν της βίον τῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀντελήφθη καὶ αὐτὸς ὁ σύζυγος. Ἔπαυσε νὰ προγευματίζῃ μετ' αὐτοῦ, εἰς τὸ γεῦμα ἐφθανεν ἀργα, ἐφαίνετο δὲ πάντοτε ἐξηντλημένη, μὲ ὀφθαλμοὺς κεκοπιακότας ἐκ τῆς ἡδονῆς.

Μάτην ὁ σύζυγος τῆς ἔκαμνε τὰς δεούσας παρατηρήσεις· δὲν εἰσήκουετο. Ἔπαυσε νὰ συχνάζῃ εἰς τὰ θέατρα καὶ τὰς συναναστροφὰς καὶ ἤρέσκετο εἰς τὰ μικρὰ θέατρα καὶ τὰ μεταμεσονύκτια δεῖπνα. Ὁ Βουρδῶν δυσηρεστεῖτο διὰ τὴν ἀπότομον αὐτὴν μεταβολήν, ἥτις κατέστρεφε καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ οἴκου του. Ὅπου μετ' αὐτοῦ μετέβαινεν ἐνεφανίζετο μετ' ὀλίγον ὁ κόμης Κουτρά. Εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὰ γεύματα, ἦτο παρών. Μόλις κατεδέχετο νὰ εἴπῃ λέξεις τινὰς εἰς τὸν σύζυγον· τὸν περιεφρόνει ὡς ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον ἐπλήρωνεν. Ἐξεικνυτο αὐθάδης, ἐνῶ πάντες οἱ πρηγγηθέντες ἐραστὰι τῆς κυρίας Βουρδῶν ἐφέροντο εὐγενῶς πρὸς τὸν σύζυγον. Οὗτος ἠσθάνετο μεγίστην ἀποστροφὴν πρὸς τὸν νεαρὸν κόμητα, ὅστις συνετάραξε καὶ μετέβαλεν ἀποτόμως ὁλόκληρον τὸν βίον του.

Ἡ ἐρωτικὴ αὐτὴ κατακτησις τοῦ Βαλεντίνου τῷ ἐγένετο ἀφορμὴ μεγάλων δαπανῶν. Ἡ κυρία Βουρδῶν οὐδέποτε ἐζήτει χρήματα ἀπὸ τοὺς ἐραστάς της, εἶχε τὴν ἐπιτηδειότητα νὰ τῆς τὰ προσφέρωσι καὶ τὰ ἐδέχετο ὡς ἐὰν παρεῖχε χάριν τινὰ πρὸς αὐτούς. Ἦτο ἀληθὴς καταβόθρα οὐδέποτε πληρουμένη. Ἐξηπατήσθησαν ὑπὲρ αὐτῆς ὁλόκληροι περιουσιαι. Χάρις εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ συζύγου ἐξησφαλίζοντο κατ' ἔτος 200 χιλ. φρ. διὰ τὰς πονηρὰς ἡμέρας, ὅλα δὲ τὰ ἄλλα μυθώδη ποσὰ ἐσπαταλῶντο ὑπὸ τῆς ὡραίας κυρίας Βουρδῶν.

Αἱ σπουδαιότεραι βρέλλαι αἵτινες ἀπερράγων τὰ μεγαλείτερα ποσὰ ἦσαν ὁ ῥαπτης καὶ ὁ κοσμηματοπώλης. Ἅμα τῇ γνωριμίᾳ των ὁ Βαλεντίνος ἐπλήρωσε τὸν τελευταῖον λογαριασμὸν τοῦ ῥάπτου τῆς κυρίας Βουρδῶν ἀνερχόμενον εἰς 360 χιλ. φράγκων, ἐνῷ διὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τῶν σχέσεων των κατέβαλεν εἰς τὸν ἀδαμαντοπώλην της 1,800,000 φρ. Περὶ τῶν ἀφρόνων τούτων δαπανῶν εἰδοποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἐλιφὰς καὶ τοῦ υἱοῦ του ἡ κυρία Μέσλερ, ἀλλ' αὕτη οὐδόλως ἐταράχθη.

— Ἐπὶ τέλους, εἶπεν αὕτη, διασκεδάζει. Ἀλήθεια ἐγώρισα τὴν χαριτωμένην αὐτὴν Βουρδῶν πέριυσι εἰς μίαν ἀγορὰν. Διηύθυνε τὴν αὐτὴν τραπέζαν μετὰ τῆς κυρίας δὲ Ζεσὰκ. Εἶναι ὡραιοτάτη... ἐπώλει τὰ εἴδη της εἰς τοὺς κυρίους ὅσον ἤθελε.

— Καὶ ἐξακολουθεῖ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, εἶπεν ὁ Ἐλιφάς.

— Ἐὰν ἦσθε νεώτερος, κύριε Ἐλιφάς, θὰ ἐδεικνύετε ὀλιγωτέραν αὐστηρότητα, εἶπε γελῶσα ἡ κυρία Μέσλερ. Μήπως εἰς τὴν νεότητά σας δὲν ἐγνωρίσατε καὶ σεῖς καμμίαν Βουρδῶν ;

— Σᾶς βεβαιῶ, ὄχι.

— Δι' αὐτὸ θὰ μεταμελεῖσθε τώρα.

— Ἴσως.

— Καὶ ἐν τούτοις ῥοντῶ ὅτι εἰς τὴν νεότητά σας θὰ ἀμαρτήσατε καὶ σεῖς. Τώρα ἐξ ἀνάγκης κάμνετε τὸν αὐστηρόν.

— Ἀρου συγχωρεῖτε τὸν Βαλεντῖνον πράττετε καλῶς. Ἡ περιουσία σας σᾶς ἀνήκει καὶ δύνασθε νὰ τὴν διαθέτετε ὅπως θέλετε.

— Νομίζετε ὅτι θὰ καταστραφῶ ;

— Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον, εἶπεν ὁ Ἐλιφάς. Δεκαπέντε Κουτρὰ δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ σπαταλίσωσι τοιαύτην περιουσίαν καὶ ἂν ἀκόμη ἔπαιζον εἰς τὸ χρηματιστήριον.

— Λοιπὸν ἂς μὴ τὸ συζητῶμεν... Νὰ σὲ πῶ Ἐλιφάς, νομίζω ὅτι οἱ πλούσιοι οἱ θέλοντες νὰ κάμωσιν οἰκονομίας εἶνε οἱ μεγαλείτεροι ἐγκληματίαι καὶ διαπόντους τοὺς κοινωνιστὰς τοὺς ἀξιοῦντας τὸ κεφάλαιον νὰ περιέρχηται εἰς πάντας. Ὁ φιλαργυρος ὅστις ἔχει 100 χιλ. φρ. εἰσόδημα καὶ δαπανᾷ μόνον 20 ζημιοῖ τὴν κοινωνίαν μὲ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θησαυρίζει. Ἐνῷ ἐὰν τοῦτο διέθετεν ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνῶν θὰ συνέβαλε μεγάλως εἰς τὸν δημόσιον πλοῦτον. Ἡ δυστυχία θὰ ἦτο μικροτέρα καὶ οἱ ἐπιχειρηματίαι τολμηρότεροι, γνωρίζοντες ὅτι δύνανται εὐκόλως νὰ εὕρωσι χρήματα. Δὲν εἶναι κατὰ τοῦ ἀποταμιεύματος, τοῦτο εἶναι ἡ δύναμις ἑνὸς τόπου· ἀλλὰ δὲν ἀγαπῶ τὸν θησαυρισμὸν διότι τοῦτο ἐμποδίζει τὴν κοινωνικὴν μηχανὴν καὶ σταματᾷ τὴν ἐργατικότητα ἑνὸς τόπου. Ἕνεκα τῶν θεωριῶν μου τούτων δαπανῶ ὅσον δυνατὸν περισσότερα.

— Λαμπρά ! Ὁ κόμης Κουτρὰ θὰ σᾶς ὀφείλῃ χάριτας. Ἐν τούτοις μεθ' ὅλα ταῦτα δὲν δαπανᾶται οὔτε τὰ εἰσοδήματά σας... Μόνον ἀπὸ τὸ Τρανσβάλ εἰσπράττετε πλειότερα τῶν ὅσων δαπανᾶτε...

Ἡ κυρία Μέσλερ ἐγένετο περίλυπος, καὶ ἔμεινεν ἐπί τινας στιγμὰς σκεπτική.

— Τί δυστύχημα, ἐπανέλαβεν αὕτη. Δὲν ζῇ ὁ σύζυγός μου νὰ ἴδῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὀνείρων του ! Ὅταν ἤμεθα ἐκεῖ κάτω μοὶ ἔλεγε «Γυναίκα μιὰ ἡμέρα θὰ ἤμεθα τόσον πλούσιοι ποὺ θὰ μᾶς ζηλεύουν καὶ βασιλεῖς ..» Ἐν τούτοις δὲν ἐχάρησε τὴν ζωήν του καὶ του ὅλοι οἱ ἄνθρωποί μας ἔγιναν πλούσιοι πλησίον μας. Ἡ μόνη του σκέψις ἦτο ἡ ἐργασία.

— Ἀλλὰ μήπως καὶ σεῖς δὲν εἶσθε ὁμοῖα ; Δύο χιλιάδες φρ. θὰ ἐπήρκουν διὰ τὰς ἀνάγκας σας. Ἔχετε τόσους ἀδάμαντας, τόσας πολυτελεῖς ἐσθῆτας καὶ ἐν τούτοις δὲν φέρετε παρὰ τὴν μαύρην αὐτὴν μεταξίνην ἐσθῆτα καὶ τὴν μικρὰν αὐτὴν εὐτελῆ καρφίδα.

— Τὴν ὁποίαν μοῦ ἐδώρησεν ὁ σύζυγός μου κατὰ τὴν μνηστείαν μας, ὅτε ἀκόμη εἴμεθα πτωχοί. Τὴν ἠγόρασα εἰς τὸ Στρασβούργον... ὅταν οἱ μοῦ τὴν ἔδωκε θριαμβευτικῶς ἠσθάνθην ἀνέκφραστον χαράν... Δὲν ἄφινα πλέον τὸν καθρέπτην... Ἕως τότε ὁ πατήρ μου δὲν μοὶ ἐπέτρεπε νὰ φέρω οὔτε τὰ εὐτελέστερα ἐνώτια... Ὢ τί καλοὶ χρόνοι... τότε εἴμεθα εὐτυχέστεροι...

— Βέβαια, διότι δὲν εἴχατε τόσην περιουσίαν.

— Τῆς ὁποίας τὸ μέλλον πρέπει νὰ κανονίσωμεν ἀπὸ τοῦδε.

— Ὅπως διαιωνισθῇ ἡ δυναστεία !

— Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπησχόλει διαρκῶς τὸν μακαρίτην σύζυγόν μου. Πάντοτε ἐσκέπτετο εἰς τίνα ἠθέλομεν ἀφήσει τὴν περιουσίαν μας... Ἐνθυμεῖσαι πόσον ἐβλίβετο διότι δὲν εἴχομεν τέκνα... οὔτε ἐγνωρίζομεν τοὺς στγγενεῖς μας... Ἴσως εἴχομεν ἐξαδέλφους, οἱ ὁποῖοι ὅμως μᾶς ἦσαν ἄγνωστοι... θὰ ἦσαν χωριαῖοι ὡς ἡμεῖς... Τί θὰ τὴν ἔκαμνον τόσην μεγάλην περιουσίαν ; Ἐὰν τοὺς ἀφινομεν 30 χιλ. φρ. εἰσόδημα θὰ ἦμενον ἐνθουσιασμένοι... Ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας τί θὰ ἐγίνετο ;

— Καὶ ὁ κόμης Κουτρά ;

— Καλά ! ἀλλὰ μετ' αὐτόν ;

— Νομφεύσατέ τον.

Ἡ κυρία Μέσλερ ἔρριψε βλέμμα σοβαρὸν ἐπὶ τοῦ Ἐλιφάς.

— Σκέπτομαι ἀπὸ τινος τοῦτο... Ἀλλὰ δὲν τον εὑρίσκετε πολὺ νέον ... μόλις εἶνε εἰκοσιπέντε ἐτῶν καὶ εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν νεανικῶν του παθῶν.

— Πρέπει νὰ τῷ εὕρητε νέαν τινα καὶ ὡραίαν νεάνιδα, ἥτις νὰ μὴ ἦνε πλουσία, ἀλλὰ νὰ τὴν κάμετε σεῖς τοιαύτην . . Πρὸ παντὸς ὅμως νὰ τῷ ἀρέσκει.

— Ὑπάρχουν πολλαὶ εἰς τὸ πρασπειον τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, τῶν ὁποίων αἱ οἰκογένειαι κατεστράφησαν διὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἀξιοπρέπειαν των. Μεταξὺ αὐτῶν δυνάμεθα νὰ ἐκλέξωμεν Ἐλιφάς.

— Ὄχι, κυρία, ἀρκετὰ ἐκοπίασα διὰ νὰ εὕρω τὴν καταλληλον σύζυγον εἰς τὸν υἱόν μου, δὲν δύναμαι νὰ ῥοντίσω διὰ τὰ τέκνα τῶν ἄλλων. Τὴν γνώμην μου θὰ τὴν ἔχετε, τίποτε περισσότερον.

Ὁ κόμης Κουτρὰ ἐν τούτοις δὲν ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ ὑποβληθῇ τόσον ἐνωρὶς εἰς τὸν συζυγικὸν βίον. Τὸν καιρὸν του

διήρχετο ἢ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀντίνου οἴκημα εἰς τὸ ὁποῖον ἤρχετο τὴν πέμπτην ὥραν ἡ κυρία Βουρδών, ἢ εἰς τὴν λέσχην ὅπου διὰ νὰ μιμῆται τοὺς φίλους του καὶ διὰ νὰ ἀποβάλῃ τὴν ἀνίαν του ἐπαιζεν. Οἱ φίλοι του δὲν ἦσαν οἱ ἐκλεκτότεροι. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἐπάνοδόν του ἐσχετίσθη μετὰ τοῦ βαρώνου Κροὰ Μενίλ, δευτεροτόκου υἱοῦ μεγάλης οἰκογενείας, ἥτις ἐχορήγησεν εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπουργοὺς καὶ στρατάρχας, διὰ τούτου δὲ ἐγνωρίσθη μὲ τὴν χειροτέραν κοινωνίαν. Ὁ Οὔγος δὲ Κροὰ Μενὶλ ἦτο φίλιππος ἐκ τῶν θερμοτέρων καὶ χαρτοπαίκτης ἐξ ἐπαγγέλματος, διότι διὰ τοῦ παιγνιδίου ἐκέρδιζε τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν συντήρησίν του ἔξοδα. Ἐσύχναζεν εἰς τὰ κακῆς φήμης κυλικεῖα, εἰς τὰ ἑστιατόρια τῆς νυκτὸς καὶ τὰ παντὸς εἴδους καταγώγια· συνεδέθη στενότατα μετὰ τοῦ Φερδινάνδου Πριέρ, υἱοῦ τοῦ γνωστοῦ ἐκείνου ἐργολάβου δημοσίων ἔργων, ὅστις ἵνα καλύψῃ τὰς καταχρήσεις του εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς τινος γραμμῆς, ἐξέδωκεν ἐφημερίδα, καταβαλὼν δι' αὐτὴν ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον, ἥτις κατέστη τὸ φόβητρον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰς κατ' αὐτῆς ἐπιθέσεις της.

Ὁ Οὔγος δὲ Κροὰ Μενίλ, ὁ Φερδινάνδος Πριὲρ καὶ ὁ Βαλεντῖνος ἀπετέλουν τριάδα ἀχώριστον καὶ θορυβώδη, ἥτις τὴν μὲν ἡμέραν διέτρεχε τὰ ἱπποδρόμια καὶ ποδηλατοδρόμια καὶ τὰ ἄλλα κέντρα, ἔνθα ἐσύχναζεν ὁ καλὸς κόσμος, τὴν δὲ νύκτα εἰς τὴν λέσχην τὴν ὁποίαν ἐπλήρουν διὰ τῆς ζωηρότητος καὶ τοῦ θορύβου των πρὸς μεγίστην ἀπελπισίαν τῶν ἀρχαίων αὐτῆς μελῶν, τῶν ὁποίων ἐτάρασσον τὰς ἕξεις. Ἐν τούτοις ἡ μετὰ τοῦ Βαλεντίνου γνωριμία τοῦ Κροὰ Μενὶλ ἐγένετο εἰς καταλληλον διὰ τοῦτον στιγμήν. Ἄνευ τούτου θὰ κατεστρέφετο διότι εὑρίσκετο ἄνευ οὐδενὸς πλέον πόρου.

Ἦτο ἐκ φύσεως περιποιητικὸς καὶ εὐγενὴς καὶ ἕνεκα τούτων ἤρεσε πολὺ εἰς τὸν Βαλεντῖνον, ὅστις τὸν συνέτρεξε νὰ ἀναλάβῃ τὴν προτέραν θέσιν του ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὸν ἀπέτρεψεν ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπιληψίμους σχέσεις τὰς ὁποίας εἶχε συνάψει διὰ νὰ ζῇ. Οὕτω δὲ μετὰ τοῦ Φερδινάνδου Πριὲρ ἀπετέλεσαν τὴν τριάδα ἐκείνην, ἥτις τόσον θόρυβον ἤγειρεν εἰς τὸν παρισινὸν τῶν διασκεδάσεων κόσμον διὰ τὴν ἐκκεντρικότητά του ἥτις ἔφθανε μέχρι τοῦ σκανδάλου καὶ τῶν ὀργίων. Ἡμέραν τινὰ ἡ κυρία Βουρδὼν μετέβη εἰς τὴν γνωστὴν οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Ἀντίνου, ἀλλ' ἐκεῖ εὗρε τὸν Βαλεντῖνον μετὰ δύο ἄλλων ἑταιρῶν· τοῦτο ἐθορύβησε καὶ κατετάραξε τὴν νεαρὰν γυναῖκα, ἥτις ἀπῆλθεν ἀποτόμως διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πλέον.

Ὁ Βαλεντῖνος διεκήρυξε τότε εἰς τοὺς δύο φίλους του, ὅτι εἶχε βαρυνθῇ τὰς γυναῖκας καὶ ὅτι δὲν ἤθελε πλέον νὰ ἔχῃ ἐρωμένην. Ἔκτοτε ἤρχισε βίον ἀκόλαστον. Ἐμεθύσκετο τὴν νύκτα περιερχόμενος τὰ διάφορα ποτοπωλεῖα καὶ θὰ ἀπεβάλετο τῆς λέσχης του ἐὰν δὲν ἔπαυε νὰ συχνάζῃ εἰς αὐτήν.

Ἐν τούτοις δὲν ἐδαπάνα χρήματα ἀρειδῶς, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ τὸ ἔσχατον ὅριον τῆς σπατάλης. Ὠμοίαζε πρὸς τοὺς δύτας ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἀπορασίζουν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰ ἀμέτρητα βάθη τῆς θαλάσσης ἵνα μὴ εὕρωσι τὸν βυθὸν αὐτῆς.

Ἡ κυρία Μέσλερ, ἥτις ἐδείκνυτο ἀπαθὴς εἰς τὰς δαπάνας τοῦ θετοῦ αὐτῆς υἱοῦ, ἐφάνη στενοχωρημένη ὅταν ἔμαθε τὴν διαγωγὴν ταύτην τοῦ Βαλεντίνου καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ κατάπτωσιν, κατέδειξε δὲ τὴν δυσαρέσκειάν της διὰ τρόπου καταφανοῦς. Ὁ κ. Ἐλιρὰς τῇ ἐγνωστοποίει πάσας τὰς πράξεις καὶ τὰς παρεκτροπὰς τοῦ Βαλεντίνου ἐξ ἀφορμῆς πρὸς αὐτήν, εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῆς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ ψευσθῇ.

Ὅτε ἡμέραν τινὰ κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ κόμης Κουτρὰ εἰσῆλθεν εἰς τὰ δωμάτια τῆς θετῆς αὐτοῦ μητρὸς εὗρεν αὐτὴν σοβαρὰν καὶ ψυχράν. Δὲν ἦτο ἐθισμένος εἰς τοῦτο καὶ παρεπονέθη. Ἡ κυρία Μέσλερ ἀνέμενε τοῦτο καὶ ἄνευ περιστροφῶν τῷ εἶπε τὰς ἀφορμὰς τῆς θλίψεώς της:

— Εἶμαι πολὺ δυσαρεστημένη μαζύ σου. Ζῇς βίον ὅστις δὲν μοῦ ἀρέσκει. Ἐπιθυμῶ νὰ τὸ γνωρίζῃς, διότι ἐλπίζω νὰ διορθωθῇς.

— Μὴ ἀμφιβάλλετε, εἶπε θωπευτικῶς ὁ Βαλεντῖνος· ἀλλὰ διὰ τί μὲ κατηγορεῖτε; Πρέπει νὰ μάθω ποία πρᾶξις μου σᾶς δυσαρεστεῖ, ὅπως μὴ τὴν ἐπαναλάβω.

— Πολλαί, ἀλλὰ κυρίως δὲν μοῦ ἀρέσκουν οἱ φίλοι σου. Συναναστρέφεσαι ἀνθρώπους ὄχι καλῆς ὑπολήψεως...

— Τίς σᾶς εἶπε τοῦτο; Ἔχω λοιπὸν ἐχθροὺς οἵτινες σᾶς πλησιάζουσιν;

— Τὸν ἑαυτόν σου. Νομίζεις ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ μανθάνω πῶς διάγεις;... Ἔχω τὰς ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας μοῦ ἀποστέλλουν ὑποσημειοῦντες διὰ μολυβδίδος τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα γίνεται λόγος περὶ σοῦ. Ἰδού, λάβε τὸν χθεσινὸν Ζὶλ Βλάς, θὰ ἀναγνώσῃς τὰ ἑξῆς... «Τὴν χθεσινὴν νύκτα εἰς τὸ κυλικεῖον τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου οἱ κκ. Κροὰ Μενίλ, Πριὲρ καὶ ὁ ὡραῖος χρυσοκάνθαρος...» ραίνεται ὅτι σὲ ἐπωνομάζουν Χρυσοκάνθαρον ...

— Μάλιστα, μῆτέρ μου, ὡς ἐκ τῶν χρυσορρυχείων μας ...

— Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ πράξωσιν ἐὰν ἡ διαγωγή σου ἦτο διαφορετικὴ καὶ δὲν ἐξέθετες τὴν ὑπόληψίν σου εἰς μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ συχνάζῃς.

— Μὴ ὑπερτιμᾶτε τὰ πράγματα. Δὲν ὑπάρχει τι τὸ ἐξευτελιστικὸν ἐὰν οἱ στενοί μου φίλοι μὲ ἀποκαλοῦσι χρυσοκάνθαρον... Γνωρίζετε ὅτι τὸν δοῦκα Μπωρὸρ ὠνόμαζον βασιλέα τῆς ἀγορᾶς καὶ ἐν τούτοις ἦτο λίαν ἀξιοπρεπής... Εἰς τὰ μέρη δὲ εἰς τὰ ὁποῖα συχνάζω εἰσέρχεται ἡ καλλιτέρα κοινωνικὴ τάξις. Τοῦτο ἐὰν ἐβλέπετε θὰ σᾶς ἐξέπληττεν.

— Τὸ πιστεύω. Εἶνε εἶδος λύσσης, ἥτις κατέλαβεν ἀπό τινος ἄνδρας καὶ γυναῖκας τῆς ὑψηλῆς μας κοινωνίας νὰ συχνάζωσιν εἰς μέρη εἰς τὰ ὁποῖα διστάζουσι νὰ εἰσέλθωσιν οἱ ὑπηρέται των... Τοῦτο ὅμως ἐπέφερε τὴν κατάπτωσιν τῆς τάξεως ταύτης. Θὰ μεταμεληθῇ βραδύτερον, ἀλλὰ θὰ ἦνε ἀργά. Ἐπεθύμουν νὰ μὴ ἐμιμεῖσο τούτους, ἀλλὰ σὺ κατέστης χειρότερος. Οἱ ἄλλοι εἰσέρχονται εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἐξ ἀνησίας, ἐνῷ σὺ ἐκ πάθους.

— Ἀλλά, μῆτέρ μου ...

— Ὅ,τι σοὶ λέγω μὲ λυπεῖ, ἀλλὰ θὰ σοὶ τὰ εἴπω ὅλα. Ἡ κακή σου διαγωγὴ ἐγειναν ἀφορμὴ σκανδάλου ... οἱ φίλοι σου σὲ παρέσυρον εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦτον ... Εἶνε ἀνάγκη νὰ παύσῃς τὰς μετ' αὐτῶν σχέσεις σου ...

— Κάποιος σᾶς διέβαλε τοὺς φίλους μου καὶ σᾶς ἠρέθισεν ἐναντίον μου ...

— Οὔτε ὁ Κροὰ Μενὶλ οὔτε ὁ Πριὲρ εἶναι οἱ φίλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐπεθύμουν νὰ σὲ περιστοιχίζουν ... Εἷς ἐξ αὐτῶν συντηρεῖται ἀπὸ σέ ...

— Εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τῷ φανῶ χρήσιμος. Ἀλλὰ πῶς μὲ κατακρίνετε δι' αὐτὸ σεῖς, ἥτις διέρχεσθε τὰς ἡμέρας, σας ἀναζητοῦσα πτωχοὺς πρὸς περίθαλψίν;

— Φροντίζω ὅμως πάντοτε νὰ ἦνε ἄξιοι τῆς συνδρομῆς μου.

— Δὲν νομίζετε ἄξιον συνδρομῆς νέον καλῆς οἰκογενείας, ὅστις ἔζησεν ἐν εὐμαρείᾳ καὶ κινδυνεύει σήμερον νὰ δυστυχήσῃ;

— Ἐὰν θελήσῃ νὰ ἐργασθῇ, δὲν φοβεῖται τὴν δυστυχίαν...

— Τὸ νομίζετε εὔκολον;

— Ὁ πατήρ σου τὸ ἔπραξε καὶ χάριν τούτου εὑρίσκεσαι πλησίον μου. Ἐδείχθη πλήρης θάρρους καὶ ἀποφασιστικότητος, ἐξωρίσθη αὐτοπροαιρέτως εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς ὅπως ἀποκτήσῃ τὴν περιουσίαν τὴν ὁποίαν ἀπώλεσεν. Ὁ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ εἴμεθα κατασκευασμένοι διὰ τὴν ἐργασίαν... ἐνῷ ὁ κόμης Ζάκ... Καὶ ἐν τούτοις συνειργάσθη μαζύ μας ἐπὶ τῶν χρυσορόρων γαιῶν ὅπου καὶ ἀπέθανε... Τοῦτο δὲν θέλω λησμονήσει ποτὲ καὶ θὰ μὲ κάμνῃ πάντοτε νὰ φέρωμαι ἐπιεικῶς πρός σε ... Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιείκεια ἔχει τὰ ὅριά της, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμῶ νὰ μὴ ὑπερβῇς.

Ὁ Βαλεντῖνος μεθ' ὅλα τὰ ἐλαττώματά του εἶχε καὶ μίαν ἀρετήν· ἠννόει τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ κατόρθωνε ἐπιτηδείως νὰ ἀπορεύγῃ αὐτάς. Νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν κυρίαν Μέσλερ θὰ ἦτο ἀφροσύνη, ἀναγκασθῇ ὅθεν νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ λίαν ἐπιτυχῶς.

— Γνωρίζετε, εἶπεν, ὅτι πάντοτε σᾶς ὑπακούω. Εἶμαι πρόθυμος νὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὰς ἐπιθυμίας σας. Θλίβομαι πολὺ ἐὰν ἔγεινα ἀφορμὴ νὰ σᾶς λυπήσω, τοῦτο μὲ στενοχωρεῖ περισσότερον.

— Εἶμαι πρόθυμος νὰ λησμονήσω τὰ πάντα, ἀρκεῖ νὰ ἀρχίσῃς νὰ ζῇς σωφρόνως. Διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃς πρέπει νὰ μεταβάλῃς βίον ... Θέλεις νὰ μὲ εὐχαριστήσῃς;

— Βεβαιότατα.

— Τότε νυμφεύσου.

Ὁ Βαλεντῖνος ἔδειξε μικρὰν ἔκπληξιν, μειδιάσας δὲ ἀπήντησεν:

— Πῶς! τόσον ἀποτόμως, χωρὶς νὰ μὲ προειδοποιήσητε. Ἡ πρότασις σας εἶνε